

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης: Θα προσευχηθώ στον Θεό να σου δείξει ένα θαύμα

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

*Το μεγαλείο και η δύναμη της Ευχής, μέσα από καθημερινά περιστατικά και από ανθρώπους με παρρησία προς τον Θεό, όπως ο Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης. Το παρακάτω θαυμαστό περιστατικό, είναι χαρακτηριστικό της δύναμης που έχει η Ευχή!

Ο διάλογος ενός υποτακτικού με τον Γέροντά του, τον πατέρα Εφραίμ τον Κατουνακιώτη:

-Πάτερ Εφραίμ, Γέροντα μου, λέω την ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με», αλλά δεν καταλαβαίνω τίποτα.

-Δεν καταλαβαίνεις εσύ, που λες την Ευχή, αλλά καταλαβαίνει ο διάβολος και καίγεται και φεύγει. Ε, καλά παιδί μου, θέλεις να δεις θαύμα από την Ευχή; από την προσευχή;

-Και βεβαίως θέλω.

-Καλά θα προσευχηθώ στον Θεό να σου δείξει ένα θαύμα, να καταλάβεις πόση δύναμη έχει η Ευχή, αυτό το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με», στην οποία αναφέρονται όλα τα Πατερικά βιβλία και ειδικότερα η Φιλοκαλία.

Έκανε προσευχή ο Γέροντας και τριήμερη νηστεία, μόνο με λίγο νερό.

-Έλα εδώ, παιδί μου, του λέει ύστερα από τις τρεις μέρες και του δίνει ένα καλάθι.

-Πήγαινε να το γεμίσεις νερό.

-Γέροντα, με συγχωρείς. Τα μυαλά μου τα έχω, το λογικό το έχω. Πως θα γεμίσει αυτό νερό; Γεμίζει το καλάθι νερό; Βρέχεται, ναι! αλλά να γεμίσει νερό;...

-Καλά παιδί μου, δεν ήθελες να δεις ένα θαύμα και να δεις τι δύναμη έχει η Ευχή; το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με»; Δεν θες να την δεις την δύναμή της;

-Θέλω, πως!

-Ε, κάνε αυτό που σου λέω, αλλά θα λες συνεχώς την Ευχή και μόνο την Ευχή. Θα πας και θα έρθεις, χωρίς να την διακόψεις καθόλου.

-Να' ναι ευλογημένο.

Περπατάει λοιπόν να πάει μέχρι εκεί που ήταν το νερό, λέγοντας συνέχεια «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με... Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με» και βάζει το καλάθι στη βρύση από κάτω. Το νερό γεμίζει το καλάθι! Και το καλάθι δεν τρέχει, δεν βγάζει ούτε από τα πλάγια ούτε από κάτω σταγόνα νερό! Και μόλις το είδε αυτό, τρέχει με το γεμάτο νερό καλάθι να το δείξει στον Γέροντά του, χωρίς να διακόψει την Ευχή, αλλά συνέχισε να λέγει «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με... Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με».

Εννοείται βέβαια ότι και ο Γέροντας του στο κελλάκι του προσευχόταν για να δείξει ο Θεός στον υποτακτικό του το θαύμα της Ευχής. Στον δρόμο όμως πηγαίνοντας, φανερώνεται ο διάβολος με ανθρώπινη μορφή, σαν καλόγερος, και του λέει:

-Καλόγερε, που πας;

-Πάω στον Γέροντά μου.

-Πως σε λένε;

-Γεώργιο

-Πόσα χρόνια έχεις εδώ;

-Πέντε-έξι

-Και τι διακόνημα έχεις;

-Φτιάχνω σφραγίδια.

Με τον διάλογο, αδειάζει το καλάθι και το νερό φεύγει. Έπιασε την αργολογία, άφησε την Ευχή και πήγε στον Γέροντά του με άδειο το καλάθι.

-Τι συμβαίνει, παιδί μου; Γιατί μου φέρνεις το καλάθι άδειο;

-Γέροντα, έτσι κι έτσι...

-Α, άφησες την Ευχή, παιδί μου, και έπιασες διάλογο με αυτόν, που φαινόταν σαν καλόγερος αλλά δεν ήταν καλόγερος, ήταν ο διάβολος. Εάν δεν του μιλούσες, το καλάθι θα ήταν γεμάτο νερό. Τώρα όμως που μίλησες και άφησες την Ευχή, έφυγε το νερό. Είδες λοιπόν, πως όσο έλεγες την Ευχή, το καλάθι κρατούσε το νερό;

από το βιβλίο: «Η Ευχή μέσα στον κόσμο» του Πρωτοπρεσβύτερου Στέφανου Κ. Αναγνωστόπουλου (Πειραιάς 2007). simeiakairwn.wordpress.com